

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0317 van 29 april 2014
in de zaak 1011/0490/A/8/0419

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe DECLERCQ
kantoor houdende te 3320 Hoegaarden, Gemeenteplein 25
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

■■■■■■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pieter JONGBLOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 20 januari 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 9 december 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de derde tussenkomende partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne van 8 september 2010 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de derde tussenkomende partij een verkavelingsvergunning verleend voor het verkavelen van een grond in vier loten voor open bebouwing.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 13 maart 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 april 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Espinoza MUNIZ die loco Philippe DECLERCQ verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pieter JONGBLOET die voor de tussenkommende partijen verschijnt, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

██████ verzoeken met een aangetekende brief van 25 februari 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 16 maart 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er bestaan geen redenen om daar ten gronde anders over te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 12 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de derde tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het oprichten van 4 woningen in open verband”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied met landelijk karakter voor de eerste 50 meter aan de straat en in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 maart 2010 tot en met 29 april 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne weigert op 8 september 2010 stilzweigend een verkavelingsvergunning aan de derde tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het perceel is gelegen, volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (KB van 7 maart 1977), in woongebied met landelijk karakter (50 tov.de voorliggende weg). Het achterliggende gedeelte is gelegen in agrarisch gebied.

Het oprichten van ééngezinswoningen in open verband is in overeenstemming met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse i.c. art. 5 en 6 van het KB van 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Op 30 mei 2010 werd aan de Provincie Vlaams-Brabant, dienst mobiliteit, een beslissing gevraagd over de afschaffing van de voetwegen 71 en 72, lopend over het perceel in kwestie. Deze beslissing werd niet tijdig genomen zodat geen beslissing kan worden genomen binnen de vervaltermijn.

...”

De derde tussenkomende partij tekent tegen deze kennisgeving van stilzweigende weigering op 30 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 29 november 2010 om dit beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

3. De problematiek van de voetwegen werd opgelost. De deputatie heeft op 2 september 2010 beslist tot gedeeltelijke afschaffing van de voetwegen nrs. 71 en 72 van de atlas der buurtwegen te Sint-Pieters-Kapelle, ingevolge de uitspraak van de vrederechter en dit volgens de plannen opgemaakt door de dienst mobiliteit.

4. Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De overheid die over een vergunning moet beslissen dient door het weigeren van de vergunning dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma deze schadelijke effecten te verhinderen, te beperken of te compenseren. Pas wanneer het schadelijk effect niet kan worden vermeden, noch beperkt en ook herstel of compensatie niet mogelijk zijn, kan de vergunning worden geweigerd.

In voorliggend dossier ligt het gedeelte van het perceel dat bestemd wordt als

achteruitbouwzone, binnen het overstromingsgevoelig gebied volgens de kaarten, opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets. Gezien de aanvraag een toename van de bebouwde oppervlakte inhoudt leidt dit tot de vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem. De plaatselijke situatie noodzaakt in dit geval dat deze impact van de verkaveling wordt opgevangen door voldoende beperkende maatregelen te voorzien.

In het ontwerp zijn de bebouwbare zones naar achter getrokken zodat ze niet meer gelegen zijn in het overstromingsgevoelig gebied. Er is voorzien dat alle verhardingen dienen te gebeuren met waterdoorlatende materialen of materialen toegepast met een brede voeg. Er is enkel een uitzondering voorzien voor de aanleg van een terras met een max. oppervlakte van 30.00m². Naast het maximaal vrijwaren van de niet bebouwde oppervlakte is het ook wenselijk dat de op te richten woning maximaal gevrijwaard moet worden van eventuele wateroverlast.

Er worden nog de volgende bijkomende voorwaarden opgelegd die verwerkt worden in de voorgelegde stedenbouwkundige voorschriften:

- reliëfwijzigingen worden niet toegestaan. Enkel zeer beperkt rond de woning bestaat de mogelijkheid om de grond te nivelleren. Deze reliëfwijziging mag niet meer dan 0.50m bedragen;*
- het bijgebouw in de tuinzone wordt beperkt tot 12.00m², in te planten op min. 1.00m van de perceelsgrenzen en op min. 20.00m van de bouwlijn;*
- wanneer een gedeelte van de woning wordt voorzien met een plat dak (25% mag een afwijkende dakhelling hebben) wordt deze afgewerkt met een groen dak;*
- kelders worden uitgesloten.*

Hierdoor kan in alle redelijkheid verwacht worden dat het schadelijk effect op de plaatselijke waterhuishouding ten gevolge van de voorliggende verkaveling maximaal beperkt wordt.

(...)

Conclusie

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de verkaveling in vier kavels voor vrijstaande eengezinswoningen is verenigbaar met het planologisch voorschrift woongebied met landelijk karakter. Het resterende gedeelte wordt uitgesloten uit de verkaveling en blijft zijn agrarische bestemming behouden;*
- de voorgestelde woningdichtheid van 13 won./hec. Sluit aan bij de gemiddelde woningdichtheid in de onmiddellijke omgeving;*
- de oppervlakte van de kavels zijn voldoende, evenals de ontworpen tuinzone en de bouwvrije stroken. Het gabariet zoals voorzien in de stedenbouwkundige voorschriften is ruimtelijk aanvaardbaar; de voetwegen ██████ werden gedeeltelijk afgeschaft door de deputatiebeslissing van 2 september 2010;*
- de bebouwbare zones binnen de verkaveling vallen buiten de afbakening van het overstromingsgevoelig gebied;*
- er worden bijkomende voorwaarden opgelegd waardoor kan aangenomen worden dat het schadelijk effect op de plaatselijke waterhuishouding maximaal beperkt wordt, deze voorwaarden worden verwerkt in de stedenbouwkundige voorschriften.*

...”

Noch de beroepsindiener noch één van de overige betrokken partijen heeft gevraagd om gehoord te worden.

De verwerende partij beslist op 9 december 2010 om het beroep in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen op grond van een motivering die conform is aan het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 22 december 2010.

Het beroep werd ingesteld met een aangetekend schrijven van 20 januari 2011 en is bijgevolg tijdig ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zich bij het instellen van haar vordering heeft gesteund op artikel 4.8.16, §1, 6° VCRO, op grond waarvan een beroep bij de Raad kan worden ingesteld door “de bij het dossier betrokken adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat zij tijdig advies hebben verstrekt of ten onrechte niet om advies werden verzocht.”

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet kan worden beschouwd als een bij het dossier betrokken adviserende instantie, nu voorliggende aanvraag niet verplicht aan haar voor advies diende te worden voorgelegd. Ook artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO is volgens de verwerende partij niet van toepassing, aangezien deze bepaling betrekking heeft op de bijzondere procedure.

De verzoekende partij dient volgens de verwerende partij duidelijk aan te geven op grond van welke bepaling huidige procedure werd ingeleid.

De verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij niet over de vereiste procesbevoegdheid (hoedanigheid) beschikt, aangezien de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar als zodanig, als ambtenaar van een agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, niet in rechte kan optreden. Enkel het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, beschikt volgens de verwerende partij over de vereiste hoedanigheid om in rechte op te treden voor de Raad.

De verzoekende partij van haar kant stelt dat artikel 4.8.16, §1, 5° VCRO uitdrukkelijk de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar vernoemt als partij die een verzoek tot nietigverklaring kan richten aan de Raad. Zij stelt dat de verkeerde verwijzing in het inleidend verzoekschrift naar °6 van hetzelfde artikel niet met zich brengt dat het verzoekschrift onontvankelijk is, te meer daar het vermelden van dat artikel niet vereist is.

De verzoekende partij stelt verder dat volgens de rechtspraak van de Raad de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op grond van artikel 4.8.16, §1 VCRO over het rechtens vereiste belang beschikt om een vordering in te stellen bij de Raad, en dat de Raad tevens aanvaardt dat uit voornoemde bepaling niet enkel het potentieel belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt, maar ook diens hoedanigheid en meer bepaald diens procesbevoegdheid om een vordering in te stellen.

Beoordeling door de Raad

In het inleidend verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij beschikt over het vereiste belang “doordat zij nominatum genoemd is in art. 4.8.16, §1, 6° VCRO”.

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op 6° van voornoemde bepaling, aangezien zij niet kan worden beschouwd als een bij het dossier betrokken adviserende instantie in de zin van artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beschikt evenwel op grond van artikel 4.8.16, §1, 5° VCRO over het rechtens vereiste belang om een vordering in te stellen, en wordt in dit artikel ad nominatim genoemd als belanghebbende. De onjuiste verwijzing naar 6° van voornoemd artikel in het inleidend verzoekschrift, die als een materiële verschrijving moet worden beschouwd, heeft niet voor gevolg dat de vordering niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang.

De Raad aanvaardt tevens dat uit artikel 4.8.16, §1 VCRO niet alleen het potentieel belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt, maar ook diens hoedanigheid en meer bepaald diens procesbevoegdheid om een vordering in te stellen bij de Raad.

Het beroep is ontvankelijk.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in: schending van artikel 4.3.1, §1, 1°, b) juncto artikel 4.3.1, §2, 1° en artikel 1.1.4 VCRO, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij licht het middel als volgt toe:

“...
doordat in de bestreden beslissing de vergunning wordt verleend op grond van de overweging dat de:

- de bebouwbare zones binnen de verkaveling vallen buiten de afbakening van het overstromingsgevoelig gebied
- er worden bijkomende voorwaarden opgelegd waardoor kan aangenomen worden dat het schadelijk effect op de plaatselijke waterhuishouding maximaal beperkt wordt, deze voorwaarden worden verwerkt in de stedenbouwkundige voorschriften

terwijl deze overwegingen de hoger vermelde regels schenden.

Toelichting:

Artikel 1.1.4. VCRO luidt:

“De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.”.

Artikel 4.3.1., § 1 VCRO stelt de beoordelingsgronden bij de vergunningsaanvraag vast onder de algemene bepalingen en luidt:

“Een vergunning wordt geweigerd:

1° Indien het aangevraagde onverenigbaar is met:

- a) (...)*
- b) een goede ruimtelijke ordening.”.*

De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt dan eveneens bepaald in art. 4.3.1., § 2 VCRO, dat luidt:

“De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met in achtneming van volgende beginselen:

1° Het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van art. 1.1.4.”.

Door verwijzing naar de twee hoger vermelde redenen gaat de beslissende overheid voorbij aan de criteria van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, zoals vermeld in de hoger genoemde regels.

De hinderaspecten, het gebruiksgenot en de veiligheid in het algemeen, met in het bijzonder met verwijzing naar art. 1.1.4. VCRO, de duurzame ruimtelijke ontwikkeling die de behoefte van de toekomstige generaties niet in het gedrang mag brengen, worden geschonden.

Ten onrechte wordt immers als uitgangspunt in de overwegingen van de bestreden beslissing gesteld dat de bebouwbare zones binnen de verkaveling buiten de afbakening van het overstromingsgevoelig gebied vallen.

In de beoordeling voorafgaand aan deze overwegingen wordt verwezen naar de kaarten als bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006.

Het getuigt van een verkeerd begrepen beoordeling van de goede ruimtelijke ordening enerzijds, en van een onzorgvuldigheid anderzijds, uit deze kaarten te willen afleiden dat de voor wateroverlast gevoelige zone tot op de centimeter bepaald is in het plan waarnaar verwezen wordt.

Het is buiten betwisting dat het perceel in kwestie waarop de verkavelingsvergunning slaat, gelegen is in een overstromingsgevoelige zone.

De beoordeling alsof deze beperkt is tot de achteruitbouwzone (in het blauw op het verkavelingsplan aangeduid) en geen incidentie zou hebben op de bouwzone (in het rood aangeduid op het plan), getuigt van een onzorgvuldigheid m.b.t. de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Dit is des te meer het geval nu in voorliggend geval de bouwzone telkenmale trapsgewijs 2 meter achteruit wordt voorzien bij elk van de te verkavelen percelen, alsof de overstromingsgevoeligheid op dezelfde wijze trapsgewijs de verschillende percelen zou beïnvloeden.

Ook blijkt uit de hoogtemetingen dat het perceel in kwestie slechts een zeer minimale verhoging van het terrein kent tussen de rand van het perceel vooraan (aan de beek) en achteraan (maximum 30 cm hoogteverschil).

De overweging met beperking tot die overlast, die de percelen zelf zouden kunnen ondervinden, wordt geminimaliseerd.

Noch het achteruitbouwen zoals voorzien in de vergunning, noch de beperkte reliëfwijziging aangezien reliëfwijzigingen niet zijn toegestaan, noch de beperking in de tuinzone, de afwerking van de daken met een groen dak en het uitsluiten van de kelders, brengen een redelijke oplossing voor het gevaar van overstroming gelet op de ligging van de percelen en de bijzondere karakteristieken ervan.

Het lijkt er veeleer op dat de beslissende overheid enkel oog gehad heeft voor het mogelijk impact van de bouw van de 4 woningen of het schadelijk effect dat dit zal hebben voor het watersysteem in het algemeen, en dit in het kader van de watertoets.

Uiteraard wordt er vastgesteld dat de bebouwing op zich een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem inhoudt.

Er wordt ook in de voorwaarden opgelegd dat er kelders uitgesloten zijn.

Gelet op het geheel van de voorwaarden, en de aard van het reliëf van het terrein, is het echter meer dan te vrezen dat bij mogelijke overstroming de vergunde bebouwing zelf het slachtoffer zal worden van een wateroverlast.

In die zin wordt aldus geen rekening gehouden met die bijzondere elementen van de goede ruimtelijke ordening, die in het kader van de regelgeving hierboven aangegeven in voorliggend geval noodzakelijk, minstens relevant is bij de beoordeling van de aanvraag.

Het eerste middel is dan ook gegrond.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

De verzoekende partij is in deze, weze het volkomen ten onrechte, de mening toegedaan dat de bestreden beslissing voormelde beginselen en bepalingen zou schenden om reden er in de beslissing wordt gesteld dat de bebouwbare zones binnen de verkaveling buiten de afbakening vallen van het overstromingsgevoelig gebied en er bijkomende voorwaarden worden opgelegd ter beperking van het schadelijk effect op de plaatselijke waterhuishouding.

Deze argumentatie van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan echter geenszins overtuigen.

Op basis van de kaarten opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van de nadere regels voor de toepassing van de watertoets, wordt vastgesteld dat de achteruitbouwzone, zoals aangeduid op de bouwplannen, gelegen is binnen een overstromingsgevoelig gebied.

Dit is de reden waarom de bouwzone voor de voorziene kavels aldus wordt ingeplant; dit is mede de reden waarom de bouwlijn van de woning op kavel 1a aansluit op de woning op het aanpalend perceel, waarbij de bouwlijn van de volgende kavels telkens 2.00 m verspringt en hierbij de lijn van de straat volgt.

De verzoekende partij toont geenszins aan, en doet hiertoe ook geen enkele inspanning, dat deze feitelijke beoordeling niet correct zou zijn.

Eén en ander wordt zeer terecht in het bestreden besluit beoordeeld en gemotiveerd in het kader van de verplicht uit te voeren watertoets.

Er wordt letterlijk gesteld dat in het ontwerp de bebouwbare zones naar achter zijn getrokken zodat ze niet meer gelegen zijn binnen het overstromingsgevoelig gebied.

Hierbij wordt tevens opgelegd dat er geen kelders mogen worden voorzien, noch verhardingen tenzij deze waterdoorlatend zijn, met uitzondering van een beperkt terras, mits ze afwateren naar de tuin en mits een onmiddellijke bezinking mogelijk is.

In de strook tussen de voorste perceelsgrens en de voorste bouwlijn mag ten andere maximaal 1/3 worden verhard in waterdoorlatende materialen.

Reliëfwijzigingen wordt niet toegestaan; enkel zeer beperkt rond de woning bestaat de mogelijkheid om de grond te nivelleren waarbij deze reliëfwijziging niet meer mag bedragen dan 0,50m.

In de achtertuin mogen geen bijkomende constructies worden opgericht en er mag hoe dan ook slechts één bijgebouw worden geplaatst (zonder woonfunctie) dat dienst kan doen als een tuinhuisje en/of garage van maximaal 12m².

Zelfs zo er een beperkt deeltje plat dak zou worden voorzien, dient dit te worden afgewerkt met een groendak.

De deputatie heeft aldus met betrekking tot de ligging van het overstromingsgevoelig gebied en met betrekking tot de watertoets in het bestreden besluit zeer terecht overwogen dat in alle redelijkheid mag worden verwacht dat het schadelijk effect op de plaatselijke waterhuishouding ten geval van de voorliggende verkaveling maximaal beperkt wordt.

Hiertoe wordt in het bestreden besluit uitdrukkelijk, op een deugdelijke en afdoende wijze, gemotiveerd hetgeen volgt:

(...)

Het middel dient dan ook als manifest ongegrond te worden afgewezen.

Voor de volledigheid dient in deze tevens verwezen naar het op datum van 30 mei 1997 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne aan de aanvrager toegekend stedenbouwkundig attest; hierbij heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op datum van 23 mei 2007 een gunstig advies verstrekt waarin er in het geheel geen opmerkingen worden gemaakt omtrent het overstromingsgevoelig gebied of omtrent de inplanting.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar was in 2007 de mening toegedaan dat de inplanting van de toekomstige bebouwing de goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang brengt; er wordt overwogen dat het betrokken perceel, dat voor 50m uit de as van de weg gelegen is in landelijk woongebied en voor het overige gedeelte in landbouwgebied, voldoende breed is voor het oprichten van 4 ééngezinswoningen in open verband en dat inplanting, zoals voorzien op het alsdan bijgevoegde inplantingsplan, klaarblijkelijk geen enkel probleem stelt.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bevestigt alsdan dat het ingediend ontwerp als basis kan dienen voor het opmaken van de definitieve plannen mits de voorgelegde stedenbouwkundige voorschriften na te leven, voorafgaandelijk een verkaveling te dienen, de voetwegen worden verlegd en er gratis grondafstand is gebeurd.

Welnu, de stedenbouwkundige voorschriften werden nog verstrengt; de voetwegen werden door de deputatie bij besluit van 02 september 2010 gedeeltelijk afgeschaft en de gratis grondafstand werd door de gemeenteraad bij besluit van 24 november 2010 goedgekeurd.

*Desondanks meent de verzoekende partij zich tegen het thans goedgekeurde verkavelingsontwerp naar Uw Raad te moeten richten.
..."*

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"...

Verzoeker tot nietigverklaring put een eerste middel uit de schending van art. 4.3.1 § 1, 1° ju. 4.3.1. § 2, 1° en art. 1.13.4 VCRO, en het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de motiveringsplicht.

In de toelichting bij het middel verwijst verzoeker impliciet naar artikel 8 van het decreet van 18 juli 2009 betreffende het algemeen waterbeleid, de zogenaamde watertoets, die bepaalt dat onder meer de overheid die, zoals te dezen, over een vergunning moet beslissen, er zorg voor draagt, door het weigeren van de vergunning of door het opleggen van gepaste voorwaarden, dat geen schadelijk effect ontstaat op de waterhuishouding of dat dit zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in bepaalde gevallen, gecompenseerd.

Die watertoets geldt ook voor verkavelingsvergunningen. (RvVb (3e k.) 24 november 2010, nr. A/2010/0042, TROS-Nieuwsbrief 2011 (weergave BOUCKAERT, J.), afl. 2, 18)

De watertoets betekent dat wordt onderzocht of een voorgenomen vergunning een "schadelijk effect" in de zin van artikel 3, § 2, 17° van het decreet integraal waterbeleid doet ontstaan. De watertoets strekt met andere woorden tot het onderzoeken van het causaal verband tussen de gevraagde vergunning en de schadelijke effecten in de zin van het voornoemde artikel 3, § 2, 17°, te weten "ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen".

Artikel 8, § 2, tweede lid van het voormelde decreet bepaalt de beslissing die de overheid neemt in het kader van § 1 wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval de doelstellingen en de beginselen van het integraal waterbeleid worden getoetst.

Uit die bepaling volgt dat een beslissing waarbij een vergunning wordt verleend, een formele motivering dient te bevatten waaruit blijkt dat de in artikel 8, § 1 van het voormelde decreet bedoelde watertoets is uitgevoerd. Uit die motivering moet meer bepaald blijken, hetzij dat uit het voorwerp van de vergunning geen schadelijke effecten kunnen ontstaan als bedoeld in artikel 3, § 2, 17° van het voormelde decreet, hetzij dat zulke effecten wel kunnen ontstaan, maar dat ze door het opleggen van gepaste voorwaarden zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld. Daarbij mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

Uit de tekst van de bestreden vergunning blijkt dat de vergunning aan deze vereiste ruim tegemoet komt.

De bestreden beslissing beschrijft ten eerste de feitelijke toestand, namelijk dat een gedeelte van het perceel bestemd als achteruitbouwzone binnen een overstromingsgevoelig gebied is gelegen volgens de kaarten, opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels van de watertoets. Uit deze kaarten valt op te maken dat de overstromingsgevoeligheid veroorzaakt wordt door een beek die parallel met de Halve Maanstraat loopt. (cfr foto 2)

Vervolgens beschrijft de Bestendige Deputatie de voorzorgsmaatregelen die zijn genomen in de aanvraag om alle eventuele schadelijke effecten te vermijden ten aanzien van het watersysteem ter plaatse. Ook legt de Bestendige Deputatie nog vier bijkomende voorwaarden op die verwerkt worden in de voorgelegde stedenbouwkundige

voorschriften en overweegt dat hierdoor in alle redelijkheid kan worden verwacht dat het schadelijke effect van de voorliggende verkaveling op de plaatselijke waterhuishouding maximaal beperkt wordt. Uiteraard heeft de gevoerde watertoets ook betrekking op de hinder die de vergunde bebouwing zelf kan ondervinden van eventuele wateroverlast.

Het vergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie tot verkaveling is derhalve voor wat betreft de watertoets afdoende en draagkrachtig gemotiveerd en schendt de motiveringsplicht als algemeen beginsel van de behoorlijk bestuur (abbb) niet.

Voorts stelt de stedenbouwkundig inspecteur dat in de beslissing enkel oog was voor het effect dat de verkaveling zou hebben op het watersysteem in het algemeen en de overlast die percelen daarentegen zouden kunnen ondervinden werd geminimaliseerd en dat dit in strijd zou zijn met de goede plaatselijke ordening en art. 1.1.4 VCRO.

De stedenbouwkundig inspecteur betoogt dat de kans op wateroverlast niet stopt waar de aflijningen op de kaarten als bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2009 ophouden. Het getuigt naar mening van de stedenbouwkundig inspecteur van onzorgvuldigheid te willen afleiden uit deze kaarten dat de voor wateroverlast gevoelige zone tot op de centimeter bepaald is in het plan waarnaar verwezen wordt.

De stedenbouwkundig inspecteur hekelt het feit dat ervoor wordt gekozen de bouwzone telkenmale trapsgewijs 2 meter achteruit te schuiven alsof de overstromingsgevoeligheid op deze wijze trapsgewijs de verschillende percelen zou beïnvloeden. Ook zou blijken uit hoogtemetingen dat het perceel een beperkt hoogteverschil kent tussen de rand van het perceel gelegen aan de waterloop en achteraan, namelijk 30 cm.

De ligging in overstromingsgevoelig gebied van het perceel of van de bouwzone impliceert echter niet dat de vergunning moet worden geweigerd. In het decreet van 18 juli 2009 betreffende het algemeen waterbeleid wordt enkel voorzien in de verplichting om schadelijke effecten door het opleggen de voorwaarden, herstel- en compensatiemaatregelen worden beperkt of hersteld.

Niet zonder reden verwijst de stedenbouwkundig inspecteur dan ook niet naar artikel 8 van het decreet van 18 juli 2009 maar enkel naar de artikelen 1.1.4 ju 4.3.1 VCRO. Hij haalt dan ook een middel uit de schending van de artikelen 1.1.4 ju. 4.3.1 VCRO omdat de vergunningsverlenende overheid voorbij zou gaan aan de criteria van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door de bestreden beslissing te verlenen op grond van de overweging dat de bebouwbare zones vallen buiten het overstromingsgebied en er bijkomende voorwaarden worden opgelegd ter maximale beperking van de schadelijke effecten die de aanvaard zou kunnen hebben op de plaatselijke waterhuishouding.

Het nieuwe artikel 4.3.1 VCRO maakt een duidelijk verband tussen artikel 1.1.4 VCRO en de beoordeling van vergunningsaanvragen waar het oude artikel 4 DORO eerder betrekking had op de voorschriften die bij het opmaken van de ruimtelijke ordeningsplannen en de verordeningen in acht moeten worden genomen.

Verzoekende partij tot nietigverklaring geeft nergens aan dat de bestemmingsvoorschriften zouden zijn geschonden. Bovendien was de Raad van State in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht, enkel bevoegd na te gaan of de vergunningsverlenende overheid bij het uitoefenen van zijn beoordelingsbevoegdheid van de goede ruimtelijke ordening, is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die

correct heeft beoordeeld en of zij opgrond daarvan in redelijkheid tot haar besluit kon komen. (R.v.St. Verhulst, 3 december 2010, nr. 209.496)

Artikel 4.8.3 § 2 VCRO dat bepaalt dat de Raad ambtshalve middelen kan oproepen, die niet in het verzoekschrift zijn opgenomen, voor zover deze middelen de openbare orde betreffen en dat de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening wordt steeds geacht een middel van openbare orde uit te maken. Dit wil echter helemaal niet zeggen dat de Raad voor vergunningsbetwistingen de bevoegdheid zou hebben zich qua beoordeling van het effect van een verkaveling op de waterhuishouding of de goede ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving in de plaats zou kunnen stellen van de vergunningverlenende overheid, en haar beoordeling in de plaats zou kunnen stellen van de vergunningverlenende overheid.

Net als de Raad van State kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen enkel een vergunning schorsen of vernietigen indien blijkt dat de vergunningverlenende overheid zich bij de beoordeling van het effect van een voorliggen verkavelingsontwerp op de waterhuishouding of de goede ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving zich heeft gebaseerd op verkeerde feiten, deze feiten niet correct heeft geïnterpreteerd, of op basis van deze feiten in alle redelijkheid niet is kunnen komen tot het door haar getroffen besluit.

Uit het bestreden besluit blijkt zulks allerminst.

Bovendien zijn de art. 1.1.4 en 4.3.1 VCRO dermate allesomvattend dat het alle mogelijke interpretaties openlaat en uiteindelijk alles en niets zegt. Deze ruimteformulering zorgt er ook voor dat het bezwaarlijk als een "checklist" van expliciet bij elke vergunningsaanvraag te onderzoeken criteria kan worden gebezigd. (HUBEAU, B. VANDEVYVERE, W., DEBARQUES, G. (eds), Handboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, Deel 1, Die Keure, 2010, p. 79-81)

De watertoets daarentegen vormt wel een concreet criterium waarbij eventuele hinder uit hoofde van wateroverlast kan worden onderzocht. Zoals reeds aangegeven onderzocht de vergunningverlenende overheid in extenso de gevolgen van de ligging van het perceel in overstromingsgevoelig gebied en legde uitgebreide voorwaarden op ter maximale beperking van de schadelijke effecten van de aanvraag op de waterhuishouding.

In het middel nodigt de stedenbouwkundig ambtenaar de raad voor vergunningsbetwistingen uit de watertoets en de toets van de verenigbaarheid van het vergunde ontwerp over te doen, zich hierbij in de plaats te stellen van de vergunningverlenende overheid, en de vergunning te vernietigen omdat zij qua watertoets en verenigbaarheid met de in de onmiddellijke omgeving eerder het standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar zou volgen dan het standpunt van de vergunningverlenende overheid.

Door dit te doen, zou de Raad echter zijn bevoegdheid manifest te buiten treden.

Het eerste middel is derhalve ongegrond.

...

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog het volgende:

“ ...

In het verweer dat in de antwoordnota door de verwerende partij wordt gesteld m.b.t. dit eerste middel wordt uitdrukkelijk geciteerd uit de bestreden beslissing en wordt er voor het overige gesteld dat er niet door de verzoekende partij wordt aangehaald dat er door de Deputatie geen correcte feitelijke beoordeling is gebeurd.

In het middel werd gesteld dat de erin aangehaalde regelgeving geschonden is en in de uiteenzetting van het middel naar de verschillende concrete gegevens aangereikt waarmee de Deputatie klaarblijkelijk geen rekening had gehouden, en dit in het bijzonder in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Wanneer het VCRO immers voorschrijft in de aangehaalde regelgeving, dat o.m. hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen moet in acht worden genomen bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, en bij de aanvraag in kwestie gelet op de zeer concrete feiten aangehaald in het verzoekschrift, werd gesteld dat de Deputatie daarmee geen rekening had gehouden, dan blijkt uit de antwoordnota – ook nu – dat de Deputatie volledig voorbijgaat aan de toetsing die nochtans door de aangehaalde regelgeving in het kader van dit middel wordt voorgeschreven.

De Deputatie komt in de bestreden beslissing te kort in de beoordeling conform de aangehaalde regelgeving en heeft geen rekening gehouden met de bijzondere elementen van goede ruimtelijke ordening die zij, gelet op de relevantie, in de beoordeling van de aanvraag had moeten betrekken.

Voor zover de verwerende partij verwijst naar een destijds gegeven advies m.b.t. een stedenbouwkundig attest in 2007, is dit irrelevant bij de beoordeling van dit middel nu de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, conform de in het eerste middel aangehaalde regelgeving, een strengere en meer uitgebreide concrete beoordeling vraagt en deze beoordeling uiteraard in de bestreden beslissing dient te worden teruggevonden, wat niet het geval is.

Het eerste middel is dan ook gegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening geen of minstens onvoldoende rekening heeft gehouden met het risico op wateroverlast en het gevaar van overstroming.

De Raad merkt evenwel op dat de verzoekende partij niet de schending inroept van artikel 8 van het decreet algemeen waterbeleid (watertoets), en dus de wettigheid van de uitgevoerde watertoets niet betwist.

De Raad merkt op dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt, en dat het niet aan de Raad komt om zijn beoordeling van de

goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van het bestuur. De Raad kan enkel nagaan of de overheid haar beslissing heeft gesteund op feitelijk correcte gegevens, en op grond van die gegevens in alle redelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen.

In de bestreden beslissing wordt in het kader van de watertoets het volgende overwogen met betrekking tot het mogelijk schadelijk effect van de aanvraag op de waterhuishouding:

“ ...

4. Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De overheid die over een vergunning moet beslissen dient door het weigeren van de vergunning dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma deze schadelijke effecten te verhinderen, te beperken of te compenseren. Pas wanneer het schadelijk effect niet kan worden vermeden, noch beperkt en ook herstel of compensatie niet mogelijk zijn, kan de vergunning worden geweigerd.

In voorliggend dossier ligt het gedeelte van het perceel dat bestemd wordt als achteruitbouwzone, binnen het overstromingsgevoelig gebied volgens de kaarten, opgenomen als bijlagen IX tot XV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets. Gezien de aanvraag een toename van de bebouwde oppervlakte inhoudt leidt dit tot de vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem. De plaatselijke situatie noodzaakt in dit geval dat deze impact van de verkaveling wordt opgevangen door voldoende beperkende maatregelen te voorzien.

In het ontwerp zijn de bebouwbare zones naar achter getrokken zodat ze niet meer gelegen zijn in het overstromingsgevoelig gebied. Er is voorzien dat alle verhardingen dienen te gebeuren met waterdoorlatende materialen of materialen toegepast met een brede voeg. Er is enkel een uitzondering voorzien voor de aanleg van een terras met een max. oppervlakte van 30.00m². Naast het maximaal vrijwaren van de niet bebouwde oppervlakte is het ook wenselijk dat de op te richten woning maximaal gevrijwaard moet worden van eventuele wateroverlast.

Er worden nog de volgende bijkomende voorwaarden opgelegd die verwerkt worden in de voorgelegde stedenbouwkundige voorschriften:

- reliëfwijzigingen worden niet toegestaan. Enkel zeer beperkt rond de woning bestaat de mogelijkheid om de grond te nivelleren. Deze reliëfwijziging mag niet meer dan 0.50m bedragen;*
- het bijgebouw in de tuinzone wordt beperkt tot 12.00m², in te planten op min. 1.00m van de perceelsgrenzen en op min. 20.00m van de bouwlijn;*
- wanneer een gedeelte van de woning wordt voorzien met een plat dak (25% mag een afwijkende dakhelling hebben) wordt deze afgewerkt met een groen dak;*
- kelders worden uitgesloten.*

Hierdoor kan in alle redelijkheid verwacht worden dat het schadelijk effect op de plaatselijke waterhuishouding ten gevolge van de voorliggende verkaveling maximaal beperkt wordt.

...”

Uit de uitdrukkelijke watertoets en de bijkomend opgelegde voorwaarden die worden verwerkt in de voorgelegde stedenbouwkundige voorschriften blijkt in de ogen van de Raad dat de verwerende partij wel degelijk oog heeft gehad voor het risico op wateroverlast, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij doet uitschijnen.

De verwerende partij gaat er van uit dat het gedeelte van het perceel dat bestemd wordt als achteruitbouwzone binnen een overstromingsgevoelig gebied ligt volgens de kaarten opgenomen als bijlage bij het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van de nadere regels voor de toepassing van de watertoets, en stelt vast dat in het ontwerp de bouwzones om deze reden naar achter zijn getrokken zodat ze niet meer gelegen zijn binnen het overstromingsgevoelig gebied.

De verzoekende partij maakt alleszins niet aannemelijk dat deze feitelijke beoordeling niet correct zou zijn; zij beperkt zich tot de loutere bewering dat het “buiten betwisting” is dat het perceel gelegen is in overstromingsgevoelige zone, zonder dat zij evenwel aannemelijk maakt dat ook de bouwzones gelegen zijn binnen de afbakening van het overstromingsgevoelig gebied.

De Raad merkt in dit verband op dat de bouwzones aangeduid op het verkavelingsplan hoger gelegen zijn dan de achteruitbouwzone, zodat het niet kennelijk onredelijk of kennelijk onjuist is om aan te nemen dat de achteruitbouwzone niet meer gelegen is binnen het overstromingsgevoelig gebied.

De verwerende partij heeft verder in de bestreden beslissing uitdrukkelijk overwogen dat het ontwerp voorziet dat alle verhardingen dienen te gebeuren met waterdoorlatende materialen met uitzondering van een beperkt terras.

De verwerende partij legt verder nog bijkomende voorwaarden op die verwerkt worden in de stedenbouwkundige voorschriften: reliëfwijzigingen worden niet toegestaan (enkel zeer beperkt rond de woning bestaat de mogelijkheid om de grond te nivelleren waarbij deze reliëfwijziging niet meer dan 0.50m mag bedragen), in de achtertuin mogen geen bijkomende constructies worden opgericht en mag slechts één bijgebouw met een oppervlakte van maximaal 12 m² worden opgericht, de woningen voorzien van een plat dak moeten worden afgewerkt met een groendak en er mogen geen kelders worden voorzien.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat deze beoordeling kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij beperkt zich daarentegen tot de zeer algemene bewering dat geen van de hierboven gestelde voorwaarden een redelijke oplossing inhouden voor het gevaar van overstroming.

De bewering van de verzoekende partij dat uit de watertoets blijkt dat de verwerende partij enkel oog heeft gehad voor de mogelijke impact van de bouw van de vier woningen op het watersysteem, terwijl het meer te vrezen is dat bij mogelijke overstroming de vergunde bebouwing zelf het slachtoffer zal worden van wateroverlast, kan niet begrepen worden. De verzoekende partij verwijst uitdrukkelijk naar de in het bestreden besluit uitgevoerde watertoets, maar voert daarbij in het middel niet de schending aan van artikel 8 van het decreet algemeen waterbeleid, zodat moet worden aangenomen dat de verzoekende partij de wettigheid van de uitgevoerde watertoets op zich niet betwist. De Raad merkt op dat de vergunningverlenende overheid op grond van voornoemd artikel 8 er zorg voor moet dragen, door het weigeren van een vergunning dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt beperkt of gecompenseerd, waarbij de bedoelde effecten mede omvatten effecten op de

gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte gebouwen en infrastructuur.

Uit de voornoemde overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij wel oog heeft gehad voor het risico op wateroverlast, door uitdrukkelijk te overwegen dat de bouwzones naar het achter en hoger gelegen deel van het terrein werden getrokken en door o.m. op te leggen dat er geen kelders mogen worden voorzien.

De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd wanneer zij beweert dat er kennelijk geen rekening is gehouden met hinderaspecten, gebruiksgenot en de veiligheid in het algemeen in de zin van artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO. Deze aspecten zijn zoals hierboven gesteld aan bod gekomen in de uitdrukkelijke watertoets opgenomen in de bestreden beslissing waarvan door de verzoekende partij niet wordt ingeroepen dat er een strijdigheid voorligt met artikel 8 van het decreet algemeen waterbeleid.

De verwerende partij verwijst in dit verband overigens niet geheel onterecht naar het feit dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 23 mei 2007 een gunstig advies heeft uitgebracht over een aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundig attest voor het verkavelen van het kwestieuze perceel in 4 kavels bestemd voor ééngezinswoningen in open verband, en dat hierin in het geheel geen opmerkingen werden gemaakt omtrent het overstromingsgevoelig gebied of omtrent de inplanting. Met name werd hierin door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar uitdrukkelijk gesteld dat de inplanting van de toekomstige bebouwing de goede ruimtelijke ordening en de ontwikkeling van het gebied niet in het gedrang brengt mits de voorgelegde stedenbouwkundige voorschriften strikt na te leven, voorafgaandelijk een verkaveling in te dienen, de voetwegen ██████ te verleggen en er gratis grondafstand aan de gemeente is gebeurd, voorwaarden waaraan er in casu werd voldaan.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in: schending van art. 4.3.1., § 1,1°, b) juncto, art. 4.3.1., § 2, 1° en art. 1.1.4. VCRO, en het redelijkheidsbeginsel, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht het middel als volgt toe:

“...
doordat in de bestreden beslissing wordt overwogen:

“De voetwegen ██████ werden gedeeltelijk afgeschaft door de Deputatiebeslissing van 2 september 2010.”

terwijl deze motivering niet afdoende en onduidelijk is en een schending inhoudt van de goede ruimtelijke ordening zoals deze dient begroot te worden conform de hoger vermelde regels.

Toelichting:

De voetwegen ██████ bezwaren de te verkavelen percelen.

De verwijzing naar de beslissing van de Deputatie van 2 september 2010 is onduidelijk nu er niet kan worden opgemaakt of deze voetwegen volledig, dan wel gedeeltelijk (enkel op het te verkavelen perceel) zou afgeschaft zijn.

De verwijzing naar het vonnis van de Vrederechter (ongedateerd, maar volgens het dossier daterende van 15 oktober 2009) is al even onduidelijk.

Zo blijkt uit het plan bij de verkavelingsaanvraag de ██████ volgens de vermelding afgeschaft te zijn ingevolge het hoger genoemde vonnis, en dit tot aan de perceelsgrens van één van de kavels deels uitmakend van de verkaveling.

De ██████ zou volgens hetzelfde plan volledig afgeschaft zijn, waarbij eveneens wordt verwezen naar het vonnis van de Vrederechter.

Het is bevreemdend dat hetzelfde vonnis, dat uiteraard enkel tussen die partijen uitspraak heeft gedaan over de ligging van de ██████, tot een klaarblijkelijk verschillende beoordeling voor de afschaffing van de ene voetweg (██████) en de andere (██████) leidt.

Dit houdt in dat de voetweg ██████ klaarblijkelijk bij de beoordeling van de verkavelingsaanvraag nog loopt tot aan de perceelsgrens van lot 1a.

In het kader van de hoger vermelde regels van het VCRO dient de goede ruimtelijke ordening, voor zover noodzakelijk en relevant, aan de hand van aandachtspunten en criteria die o.m. betrekking hebben op het ruimtegebruik, te worden beoordeeld.

Er valt niet te begrijpen waarom tot de afschaffing van de voetwegen (geheel of gedeeltelijk) zou zijn beslist, welke overweging klaarblijkelijk aan de grond ligt van de thans bestreden beslissing nu het verleggen van de voetwegen klaarblijkelijk mogelijk was, zo niet de enige, of minstens een betere, oplossing bood voor het niet bezwaren van de verkavelde percelen.

De voetwegen in kwestie hadden kunnen behouden blijven door een gedeeltelijke wijziging van het tracé (verlegging van tracé) met name de beide voetwegen te verleggen langsheen de beide zijdelingse perceelsgrenzen van het te verkavelen perceel. Deze zienswijze wordt nochtans vaak zo niet altijd in overweging genomen door de Deputatie. Het is onduidelijk waarom dit in dit dossier niet in overweging werd genomen.

Nu ligt de voetweg ██████ pal aan de perceelsgrens van lot 1a, wat een kennelijk onredelijke beoordeling is van het ruimtegebruik.

Deze overweging die noodzakelijk de beslissing schraagt, brengt mee dat de bestreden beslissing de hoger vermelde regels schendt.

Het tweede middel is gegrond.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Ditmaal houdt de verzoekende partij voor dat de in het eerste middel voorgehouden bepalingen en beginselen werden geschonden omdat in de bestreden beslissing wordt overwogen: "██████ werden gedeeltelijk afgeschaft door de deputatiebeslissing van 2 september 2010."

De verzoekende partij kan zich klaarblijkelijk niet verzoenen met het feit dat de voetwegen niet werden verlegd, doch wel gedeeltelijk werden afgeschaft.

Ook omtrent het traject van de gedeeltelijke afgeschafte voetwegen is er geen onduidelijkheid: immers, de gedeeltelijke afschaffing is gebeurd volgens de plannen opgemaakt door de dienst mobiliteit; op het goedgekeurd verkavelingsplan wordt zeer duidelijk aangegeven welk deel van de voetweg op het betrokken perceel is afgeschaft: het wordt visueel aangegeven op de plannen zelf; de voetwegen kunnen dus geen beletsel meer vormen voor de afgifte van de verkavelingsvergunning.

Er is hieromtrent geen enkele onduidelijkheid mogelijk.

Dat de verzoekende partij zich mogelijks niet akkoord kan verklaren met de gedeeltelijke afschaffing van de betreffende voetwegen, doch eerder voorstander was van de verlegging van de voetwegen, is best mogelijk doch in huidige procedure volkomen irrelevant.

De gemeenteraad van Herne heeft in zitting van 28 april 2010 voorgesteld aan de deputatie om de ██████ van de atlas der buurtwegen van Sint-Pieters-Kapelle, af te schaffen.

Er wordt vastgesteld dat op het terrein de beide voetwegen niet meer zichtbaar zijn in de weilanden en dat door de afschaffing van de voetwegen het kapelletje dat staat langs de Manhovestraat waar de twee voetwegen ontstaan, niet verdwijnt en dat er, gelet op het tussengekomen vonnis van 15 oktober 2009 van de vrederechter te Herne-Sint-Pieters-Leeuw, er geen openbaar onderzoek moet worden georganiseerd en ook geen meerwaarde dient te worden betaald.

Feit is dat tot de gedeeltelijke afschaffing van de voetwegen werd beslist bij afzonderlijk besluit d.d. 2 september 2010, besluit dat niet het voorwerp uitmaakt van huidige procedure en waarvan de wettelijkheid in het kader van huidige procedure voor uw Raad ook niet vermag in vraag gesteld te worden.

De verzoekende partij heeft ten andere, behoudens vergissing, ook geen administratief beroep ingediend bij de hiertoe bevoegde minister; er is de verwerende partij in deze evenmin een annulatieberoep bekend bij de Raad van State.

*Het middel dient, zo ontvankelijk, als ongegrond te worden afgewezen.
..."*

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"...

Verzoeker tot nietigverklaring haalt een tweede en laatste middel uit de schending van artt. 4.3.1 §1, 1° ju 4.3.1 § 2 1° en art. 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke

Ordering, en het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de motiveringsplicht.

Verzoeker tot nietigverklaring acht de voorgaande artikelen geschonden doordat in de bestreden beslissing wordt overwogen : "██████ werden gedeeltelijk afgeschaft door de Deputatiebeslissing van 2 september 2010" terwijl de motivering niet afdoende of onduidelijk is en een schending inhoudt van de goede ruimtelijke ordening.

Het is duidelijk dat de voetwegen gedeeltelijk werden afgeschaft bij besluit van de Bestendige Deputatie dd. 2 september 2010 ingevolge de uitspraak van de Vrederechter en dit volgens de plannen opgemaakt door de dienst mobiliteit. De beslissing is op dat vlak derhalve afdoende gemotiveerd.

Er kan evenmin onduidelijkheid bestaan of de voetwegen gedeeltelijk dan wel volledig werden afgeschaft. Zowel op de plannen opgemaakt door de dienst mobiliteit als op het goedgekeurd verkavelingsplan worden de duidelijk visueel weergegeven welk deel van de voetwegen wordt afgeschaft.

Voor verzoeker tot nietigverklaring is bovendien het onbegrijpelijk dat tot de afschaffing van de voetwegen is beslist nu het verleggen van de voetwegen klaarblijkelijk ook mogelijk was en naar zijn persoonlijke mening zo niet de enige of minstens een betere oplossing zou hebben geboden voor het niet bezwaren van de verkavelde percelen.

Verzoeker tot nietigverklaring kan zich klaarblijkelijk niet verzoenen met de keuze tot afschaffing van de voetwegen die de vergunningverlenende overheid maakte in plaats van de verlegging van de voetwegen zoals voorgesteld door verzoeker tot nietigverklaring in zijn advies bij het verzoek tot het vertrekken van een stedenbouwkundig attest ten behoeve van tussenkomende partijen dd. 23 mei 2007.

Bij de afschaffing van een voetweg is het besluit van de gemeenteraad een voorstel en komt de beslissing aan de deputatie toe. De Bestendige Deputatie beschikt bij het nemen van het besluit tot afschaffing van een voetweg opgenomen in de Atlas van de buurtwegen over een eigen appreciatiebevoegdheid. Als motief voor de afschaffing wordt verwezen in besluit van de Bestendige Deputatie naar het vonnis van de Vrederechter waarin de 30-jarige verjaring aangaande de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang werd uitgesproken. De verkrijgende verjaring rechtvaardigt de afschaffing van de voetwegen nu dit onmiskenbaar impliceert dat zij in onbruik zijn geraakt.

Tenslotte beroept verzoekende partij zich op de schending van de goede ruimtelijke ordening zonder aan te tonen welke in het artikel 4.3.1 VCRO criteria worden geschonden.

De bewering van verzoekende partij dat een verlegging van de voetwegen vaak zo niet altijd in overweging wordt genomen door de Deputatie doet aan het artikel 4.3.1 VCRO geen inbreuk in zoverre dit enigszins mogelijk is gezien de brede draagwijdte van voornoemd artikel.

Bovendien stellen tussenkomende partijen samen met verwerende partij vast dat het besluit niet het voorwerp uitmaakt van huidige procedure en waarvan de wettigheid in het kader van huidige procedure niet in vraag kan worden gesteld. Evenmin werd er een administratief beroep ingesteld bij de bevoegde de Minister of annulatieberoep ingediend

bij de Raad van State. Het besluit van de Bestendige Deputatie tot afschaffing van de voetwegen is bijgevolg definitief.

De Bestendige Deputatie kon redelijkerwijs in het kader van het onder meer het continuïteitsbeginsel en vertrouwensbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet terugkomen op een eerder genomen beslissing tot afschaffing van de buurtwegen wanneer zij geadieerd wordt om te beslissen over een vergunningsaanvraag en plots oordelen dat de verkavelingvergunning dient te worden geweigerd om reden dat het vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening aangewezen zou zijn geweest de buurtwegen te verleggen daar waar zij enige maanden tevoren had geoordeeld dat een gedeeltelijke afschaffing van de betrokken buurtwegen kon worden toegestaan.

Het tweede middel is dan ook onontvankelijk dan wel ongegrond.

...

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog:

“..."

In het tweede middel werd de onduidelijke motivering m.b.t. de beweerde afschaffing van de voetwegen nrs. 71 en 72 bekritiseerd.

Er is immers een onduidelijkheid in de bestreden beslissing m.b.t. de beweerde gedeeltelijke afschaffing van de voetwegen nrs. 71 en 72 nu het onduidelijk is wat dit precies inhoudt.

Er is daarenboven de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening die niet werd uitgevoerd conform de in dit middel aangehaalde regelgeving nu het volkomen onduidelijk is waarom in voorliggend dossier in de bestreden beslissing niet in overweging werd genomen de mogelijkheid de voetwegen te behouden met een gedeeltelijke wijziging van het tracé, zoals gebruikelijk is langs de perceelsgrenzen.

In het verzoekschrift werd reeds aangeduid dat precies de beslissing van 2 september 2010 van de Deputatie, waarnaar de Deputatie verwijst om te stellen dat die beslissing definitief is en niet werd aangevochten, onduidelijk is en de huidige beslissing niet kan schragen zonder een schending uit te maken van de motiveringsverplichting enerzijds en de goede ruimtelijke ordening anderzijds.

Het tweede middel is dan ook gegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij voert in essentie aan dat het onduidelijk is of de desbetreffende voetwegen nr. 71 en 72 volledig dan wel gedeeltelijk (enkel op het te verkavelen perceel) zijn afgeschaft. Er valt volgens de verzoekende partij niet te begrijpen waarom tot de afschaffing (geheel of gedeeltelijk) zou zijn beslist, nu het verleggen van deze voetwegen ook mogelijk was. De verzoekende partij stelt dat voetweg nr. 71 pal aan de perceelsgrens van lot 1a ligt, wat een kennelijk onredelijke beoordeling zou zijn van het ruimtegebruik.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij aanvoert, bestaat er geen onduidelijkheid over wat de gedeeltelijke afschaffing van de voetwegen nr. 71 en 72 precies inhoudt voor de beoordeling van onderhavige verkavelingsaanvraag.

De verwerende partij heeft in dit verband in de bestreden beslissing uitdrukkelijk overwogen dat de deputatie bij besluit van 2 september 2010 heeft beslist tot gedeeltelijke afschaffing van de voetwegen nrs. 71 en 72 ingevolge de uitspraak van de vrederechter en dit volgens de plannen opgemaakt door de dienst mobiliteit:

“...
3. De problematiek van de voetwegen werd opgelost. De deputatie heeft op 2 september 2010 beslist tot gedeeltelijke afschaffing van de [REDACTED] van de atlas van de buurtwegen te Sint-Pieters-Kapelle, ingevolge de uitspraak van de vrederechter en dit volgens de plannen opgemaakt door de dienst mobiliteit.
...”

Ook uit het ingediende verkavelingsplan blijkt duidelijk dat desbetreffende . De problematiek van de voetwegen werd opgelost. De deputatie heeft op 2 september 2010 beslist tot gedeeltelijke afschaffing van de [REDACTED] van de atlas van de buurtwegen te [REDACTED], ingevolge de uitspraak van de vrederechter en dit volgens de plannen opgemaakt door de dienst mobiliteit.
minstens voor wat betreft het gedeelte van het tracé dat voorheen over het perceel in kwestie liep ([REDACTED]), werden afgeschaft.

Zodoende moet worden vastgesteld dat de aanwezigheid van de [REDACTED] geen legaliteitsbelemmering meer vormen voor de afgifte van de verkavelingsvergunning voor het desbetreffende perceel, aangezien de procedure tot afschaffing van de buurtwegen voorgeschreven door de wet van 10 april 1841 over de buurtwegen werd gevolgd en er een voorafgaande beslissing van de deputatie tot gedeeltelijke afschaffing voorligt.

De motiveringsplicht met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening reikt niet zo ver dat de verwerende partij in de bestreden beslissing houdende afgifte van een verkavelingsvergunning zou moeten motiveren waarom de mogelijkheid van een gedeeltelijke wijziging van het tracé van de voetwegen in kwestie (i.p.v. een gedeeltelijke afschaffing) niet in overweging werd genomen.

Met de verwerende en de tussenkomenende partij moet worden vastgesteld dat de (eerdere) beslissing van de deputatie van 2 september 2010, om op voorstel van de gemeenteraad van de gemeente Herne van 28 april 2010, [REDACTED] van de atlas van de buurtwegen van Sint-Pieters-Kapelle gedeeltelijk af te schaffen ingevolge de uitspraak van de vrederechter, geen voorwerp uitmaakt van onderhavige procedure. Deze beslissing werd evenmin door de verzoekende partij aangevochten bij de bevoegde minister noch bij de Raad van State, zodat deze beslissing een definitief karakter heeft gekregen.

De verzoekende partij maakt daarbij niet aannemelijk dat de ligging van het niet-afgeschaft gedeelte van [REDACTED] tegen de perceelsgrens met [REDACTED] een kennelijke onredelijke beoordeling van het ruimtegebruik uitmaakt, te meer daar uit het vonnis van de vrederechter van Herne-Sint-Pieters-Leeuw van 15 oktober 2009 blijkt dat bij plaatsopneming niet het minste spoor van het bestaan van de kwestieuze buurtwegen werd teruggevonden en dat deze sinds meer dan dertig jaar niet meer door het publiek werden gebruikt, hetgeen niet concreet wordt tegengesproken door de verzoekende partij.

Het middel is ongegrond.

C. Nieuw middel

Standpunt van de verzoekende partij

In haar wederantwoordnota roept de verzoekende partij voor het eerst een nieuw middel in genomen uit de schending van: artikel 4.7.23, §1, 1ste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht het nieuw middel als volgt toe:

“...
“

Nieuw middel.

Schending van art. 4.7.23., § 1, 1ste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het eerste onderdeel van dit middel betreft de schending van art. 4.7.23., § 1, 1ste lid VCRO, dat uitdrukkelijk bepaalt dat de Deputatie haar beslissing over het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar.

In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht vereist art. 4.7.23., § 1, 1ste lid VCRO dat uit de bestreden beslissing zelf moet kunnen worden afgeleid of de Deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de Deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, en zich de motieven van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Art. 4.7.23., § 1, 1ste lid VCRO veronderstelt dus m.a.w. dat zowel de feitelijke als de juridische determinerende overwegingen van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de beroepsbeslissing, zodat op basis van de beslissing zelf kan nagegaan worden of de Deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar heeft genomen.

Verzoekende partij stelt evenwel vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing in het geheel niet verwijst naar het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar. Klaarblijkelijk was er evenmin een hoorzitting. De omstandigheid dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar zich gebeurlijk in het administratief dossier bevindt, en aldus consulteerbaar is of was voor de partijen, volstaat niet.

Aangezien in de bestreden beslissing op geen enkele wijze melding wordt gemaakt van de feitelijke en juridische determinerende overwegingen van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, kan niet worden nagegaan of de Deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van voormeld verslag heeft genomen en hierbij

eventuele andersluidende overwegingen op afdoende wijze heeft weerlegd, schendt de bestreden beslissing art. 4.7.23., § 1, 1ste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals de materiële motiveringsplicht.

Het eerste onderdeel van dit middel is gegrond.

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of ze daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen, minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van voormeld verslag, en dit ongeacht de aard en de draagwijdte, schendt de bestreden beslissing in het tweede onderdeel het zorgvuldigheidsbeginsel.

Opdat de verwerende partij een zorgvuldige beslissing zou kunnen nemen, dient zij de aanvraag aan een eigen, zorgvuldig en afdoend onderzoek te onderwerpen.

Gelet op art. 4.7.23., §1, 1ste lid VCRO kan niet worden betwist dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar hierbij een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier is.

De kennelijke niet-gemotiveerde, minstens niet-afdoende, negatie van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar – in welke zin dit ook zou zijn – impliceert dan ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Toelichting:

Verzoekende partij verwijst voor het eerste onderdeel van dit eerste middel naar het ambtshalve gelijkaardige middel, ingeroepen in de zaken A/2011/005 van 8 februari 2011, A/2011/007 van 9 februari 2011 en A/2011/008 van 9 februari 2011.

Voor zover zou ingeroepen worden dat een nieuw middel niet in een wederantwoordnota zou kunnen worden aangebracht, moet opgemerkt worden dat dit geenszins blijkt uit de bepalingen van het VCRO, integendeel. Aangezien nieuwe stukken kunnen worden toegevoegd bij het indienen van de wederantwoordnota, en aangezien er op geen enkele wijze een beperking is gesteld m.b.t. het aanvoeren van middelen tot het loutere verzoek tot nietigverklaring, is het aanbrengen van een nieuw middel ontvankelijk.

In casu is dit des te meer het geval nu blijkt dat het middel gesteund is op arresten die dateren van na het indienen van het verzoekschrift tot vernietiging, welke uiteraard nog niet konden gekend zijn bij het indienen van het verzoek.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij roept in haar wederantwoordnota voor het eerst een nieuw middel in, en stelt daarbij dat de VCRO geen bepalingen zou bevatten die zich hiertegen verzetten.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt aan te nemen, moet een middel in beginsel in het inleidend verzoekschrift worden uiteengezet om op ontvankelijke wijze in de debatten te kunnen worden gebracht, dit uiteraard om de rechten van verdediging van de andere procespartijen te vrijwaren.

De bewering van de verzoekende partij dat dit geenszins zou blijken uit de bepalingen van de VCRO, kan overigens niet worden bijgetreden, nu in artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO uitdrukkelijk wordt gesteld dat het verzoekschrift een middel moet bevatten, zijnde een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze regelgeving of dit beginsel van behoorlijk bestuur door de bestreden beslissing wordt geschonden.

De omstandigheid, zoals door de verzoekende partij wordt aangehaald, dat bij het indienen van een wederantwoordnota nieuwe stukken kunnen worden toegevoegd, doet hieraan geen afbreuk en wil niet zeggen dat er eveneens op ontvankelijke wijze voor het eerst een nieuw middel kan worden ontwikkeld in de wederantwoordnota.

In beginsel moet een middel om op ontvankelijke wijze in de debatten te kunnen worden gebracht, uiteengezet worden in het inleidend verzoekschrift.

In het nieuwe middel wordt in essentie aangevoerd dat artikel 4.7.23, §1, 1ste lid VCRO vereist dat zowel de feitelijke als de juridische overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden overgenomen in de beroepsbeslissing.

Nog daargelaten de vraag of dit nieuwe middel aan de openbare orde raakt, merkt de Raad op dat ook middelen die aan de openbare orde raken in principe in het inleidend verzoekschrift moeten worden ontwikkeld teneinde de rechten van verdediging van de andere partijen te vrijwaren, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen.

De verzoekende partij toont niet aan dat zij haar grieven met betrekking tot de ingeroepen schending van artikel 4.7.23, §1, 1ste lid VCRO niet reeds in het inleidend verzoekschrift had kunnen aanvoeren. De loutere omstandigheid dat het nieuwe middel gesteund zou zijn op arresten die zouden dateren van na het indienen van het verzoekschrift, doet uiteraard geen afbreuk aan de mogelijkheid voor verzoekende partij om deze vermeende inbreuk op artikel 4.7.23, §1, 1ste lid VCRO reeds in het inleidend verzoekschrift op te werpen.

Het nieuwe middel is niet ontvankelijk in zoverre het door de verzoekende partij voor het eerst in de wederantwoordnota wordt aangevoerd.

Volledig ten overvloede merkt de Raad nog op dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in deze een eensluitend verslag betreft, en dat de overwegingen uit dit verslag letterlijk worden overgenomen in de bestreden beslissing. De verzoekende partij heeft geen belang bij het aanvoeren van de door haar aangeklaagde onregelmatigheid betreffende het ontbreken van de overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in de bestreden beslissing.

Indien immers de bestreden beslissing zou worden vernietigd omwille van de voormelde onregelmatigheid en de verwerende partij een herstelbeslissing zou nemen, rekening houdend met dit vernietigingsmotief, impliceert dit niet dat de verwerende partij de motieven van de vernietigde beslissing moet heroverwegen. Het vernietigingsmotief zou enkel noodzaken tot het uitdrukkelijk opnemen in de herstelbeslissing van de feitelijke en juridische overwegingen van het verslag van haar ambtenaar, die integraal gelijklopend zijn met de overwegingen die zijn opgenomen in de bestreden beslissing.

Het nieuw middel, dat voor het eerst in de wederantwoordnota wordt ingeroepen, is niet ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

Het verzoek tot tussenkomst van ██████

1. is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij op grond van artikel 9, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Katrien VISSERS

Pieter Jan VERVOORT